

Pick Jenő és Pick Móríc harca miatt a szegedi törvényszék kimondotta a Pick-szalámigyár felszámolását.

Tárgyi ellentétek következtében a törvényszék elé került az ötvenmilliárdos gyártelep sorsa. — Megindultak a békéltetési akciók.

Napok óta állandó érdeklődéssel tárgyalja nemcsak a közgazdasági világ, hanem az egész nyilvánosság is azt a nagyarányú pört, amely tíz hónap után most ért véget a szegedi törvényszék előtt. A nagy pör középpontjában az egész gazdasági világ előtt jól ismert szegedi Pick Márk-féle szalámigyár áll. Nagy pör indult meg tíz hónap előtt a gyár körül, amelynek az lett a vége most, hogy a törvényszék a Pick-gyár tulajdonosainak harca miatt kimondotta az ötven esztendő világsszerte ismert cég felszámolását. A gyárnak azért kellene felszámolnia — ha közben nem járna sikerrel egy békéltetési akció —, mert bizonyos tárgyi tekintetben ellentétek merültek föl a két egyenlő jogú társtulajdonos között. A nagyérdekességű pőről a *Délmagyarország* munkatársa a következő részleteket jelentheti:

Bizonyos ellentétek kezdődtek nemrégiben Pick Jenő és öccse, Pick Móríc között az ausztriai erlaai gyártelep körül. Egy régi terv ugyanis az volt, hogy míg Pick Jenő a szegedi hatalmas telepet vezeti, addig Pick Móríc az erlaai telep élén lesz, hogy minden surlódást elkerüljenek. Az erlaai telep részvényeinek azonban csupán az ötven százaléka volt a Pick-család birtokában, míg a részvények másik fele fölött egy bécsi bank rendelkezett. Hónapok előtt azután az történt, hogy a bank megvételre kínálta föl a részvények másik felét is és ezt Pick Móríc át kívánta venni annak ellenére, hogy bátyja határozottan ellenezte. A nyáron történt azután az, hogy Pick Móríc azalatt az idő alatt, míg Jenő Szegedről távol volt, egy nagyobb összeget dirigáltatott Szegedről Ausztriába, hogy a részvényeket átvehesse a banktól. Ezt az eljárást azonban Jenő határozottan ellenezte és felhozta, hogy lehetetlen állapot, hogy távollétében használja föl öccse arra, hogy nagyobb összeget dirigáltasson el a szegedi telep elől. Pick Móríc viszont azzal érvelt, hogy erre neki joga volt, mert hiszen egyenlő jogai vannak Jenővel és a részvényeket kötelessége volt átvinni és hogy ez a tranzakció nem a cég ellen irányult.

Pick Jenő már hónapok előtt keresetet adott be a törvényszékhez azzal, hogy szerinte lehetetlen Pick Mórícgal együtt működni s nem lehet eredményesen fenntartani a közkereseti társaságot. A szegedi törvényszékhez intézett keresetében elsősorban azt kérte, hogy fesszák meg cégjegyzési jogától öccsét, vagy pedig mondják ki a cég felszámolását.

Dr. László Adolf táblabíró előtt folyt a nagy pör, Jenő részéről dr. Lévi Béla, Móríc részéről pedig dr. Lakatos Gyula, illetőleg dr. Szekerke Lajos fejtették a jogászai álláspontjukat. Közben azonban békéltetési akció is indult meg illetékesek részéről, de a választott bíróság akciója nem járt sikerrel.

A többször kitűzött tárgyalások után László táblabíró kimondotta az ítéletet a testvérek nagy pörében, abban a pörben, ahol egy nagy és jelentős világcégről van szó, ahol nem kevesebb érték felett, mint ötvenmilliárd felett kellett dönteni. A törvényszék kimondotta, hogy nem foszthatja meg cégjegyzési jogától Pick Mórícot, mert erre a törvény szerint semmi indok nincs, de a bíróság elfogadta Pick Jenő másik álláspontját, hogy az ismert körülmények között csak nehezen lehet fenntartani az eredményes társas viszonyt és ezért

kimondotta, hogy a cégnek fel kell számolnia.

Az ítélet nagy feltűnést keltett úgy illetékesek előtt, mint a gazdasági világ előtt, de remélhető, hogy nem fog sor kerülni az ítélet végrehajtására, hanem sikerül megtalálni békés uton azt a módot, amely elsimítja az ellentéteket a két testvér között.

A *Délmagyarország* munkatársa egyébként megkérdezte ebben az ügyben Pick Jenőt, aki a következő kijelentést tette:

— A 10 hónappal ezelőtt megindult pör, amelyet én indítottam meg a szegedi törvényszéken, kizárólag tárgyi okokból indult meg és nem személyi, vagy anyagi differenciák késztettek arra, hogy a pört megindítsam. A pörnek anyagi érdek vonatkozása nincs.

— A vezérmotivum az volt, hogy öcsém, Pick

Móríc nem a szegedi gyárhoz simulva vezette az erlaai telepet, sőt néha a szegedi gyár üzleti érdekeivel ellentétbe került. Kértem a szegedi törvényszéktől azt, hogy anyagi érdekek sérelme nélkül, a szegedi cég képviselői joga alól mentessék fel és ha ez kimondható nem volna, úgy a cég felszámolását kérelmezem.

— Egyébként a szegedi törvényszék 7997—1924. sz. ítéletében, keresetem indító motivumai tekintetében nekem adott igazat. A törvényszék a felszámolást kimondotta Pick Móríc cégtag hibájából és azzal az indoklással, hogy Pick Jenő „nem kötelezhető, hogy olyan társat tartsa fenn a közkereseti társaságban, aki a békés együttműködést — ami a társasviszony

A tanonc, cseléd és a munkanélküliség kérdése a munkaközvetítő választmánya előtt.

A Szegedi Hatósági Munkaközvetítő választmánya szerdán este hét órakor a városháza tanácstermében tartotta tájékoztató választmányi gyűlését, amelyen Andor Endre h. államtitkár, az Országos Munkaközvetítő Hivatal főnöke is megjelent. Az ülés megnyitása után Lung Mihály, a szegedi hivatal vezetője ismertette a szegedi munkapiac és a munkaközvetítés helyzetét. Statisztikailag vázolta az egyes ipari szakmák fenyegető munkanélküliségét, aminek az oka az általános gazdasági helyzet állandó rosszabbodásában keresendő. Feltűnt az óráberek nagyságának ismeretelénél, hogy egyes iparágaknál az óráberek nagysága a 9000 koronát is meghaladja, ami ellentétben van a drágaság fogó indexszámával.

A részletes helyi jelentést Andor Endre h. államtitkár emelkedett szólásra és ismertette az országos munkapiac helyzetét. Jelentéséből kitért, hogy a munkaközvetítés országos forgalmának hatvan százalékát Budapest teszi. A munkaközvetítés forgalmában Budapest után azonnal Szeged következik 10570 munkahellyel, 12677 keresővel és 7685 közvetítéssel. A szegedi forgalom ötven százalékát a háztartási alkalmazottak adják, aminek eredménye azután az is, hogy a hivatal kénytelen volt rendőrt beállítani a helyiségekbe, mivel a háztartási alkalmazottak nagy tömege a hivatalos ügymenetet valósággal megzavarta. Fontosnak és szükségesnek tartaná Andor h. államtitkár, ha fővárosi mintára Szegeden is megvalósítanák az állandó cselédotthonait. Itt a különböző nőegyletek bevonásával háztartási munkára tanítanák be a tanyákról bejött fiatal cselédányokat, hogy azok könnyebben bele tudjanak illesz-

kedni a háztartásokba. leglényegesebb jelleve — feltűnő módon, a vele szemben egyébként is panasszal fellépő társának a félredőltséval megzavarja. A törvényszék ítéletének indoklása mindent megmagyaráz és így ismételtelen kijelentem, hogy a pör nem vagyoni alapon és anyagi differenciák miatt indult meg. Ez a pör nem tünethető fel testvérek harcának; itt csupán az erlaai gyár körül felmerült tárgyi differenciákról volt szó.

A *Délmagyarország* munkatársa illetékes helyről arról értesült, hogy ez az ügy a valószínűség szerint nem fog az ítéletábla elé kerülni, mivel már tárgyalások folynak abban az irányban, hogy a fennálló ellentéteket békés uton elsimítsák lehessen. Szó van ugyanis arról, hogy egy választott bíróság ül össze és minden jel arra mutat, hogy a rövidesen megkezdődő tárgyalások során sikerül békésen elintézni a differenciákat. Azt is kijelentették előttünk, hogy csupán egészen apró kérdések miatt nem ülhet még össze a véglegesen döntő választott bíróság.

kedni a háztartásokba.

Megvitatásra került még a tanonckérdés ügye is. A szegedi statisztikából kitért, hogy 218 munkahely keresett tanoncot és arra csak 57 kereső jutott. A statisztikával ellentétben Kőrmeny Máttyás egészen másképpen látja és magyarázza meg a tanonckérdés speciális szegedi helyzetét. Tanonc azért nincs — mondotta —, mert a mesterek szűlőst és teljes ellátást csak a legkritikább esetekben adhatnak a tanoncoknak. Így a mester nem tart tanoncot, mert anyagi helyzete nem engedi meg. Főlemli még Kőrmeny Máttyás, hogy a munkaadókat az is elkeseríti, hogyha tartanak is inast, nem rendelkezhetnek szabadon velük. A tanonc délelőtt, délután iskolában tartózkodik, úgy hogy a mester nem veheti hasznát.

Pálffy József ipartestületi titkár a munkanélküli járadék és segély kérdésében kér megnyugtató választ Andor államtitkártól. A válasz szerint a munkanélküli járadék ügye most van kidolgozás alatt a népjóléti minisztériumban. A törvényjavaslatához már hozzászóltak az illetékes érdekeltek is, úgy hogy komoly remény van arra, hogy a javaslat rövid időn belül törvényerőre emelkedik. A törvényjavaslat szerint minden munkás biztosítja magát a munkanélküliség ellen és abban az esetben, ha e szomorú helyzetbe kerül, úgy az államtól hathatós támogatást kap. Ebben az esetben a munkaközvetítő hivatalra várna az ellenőrzés és annak eldöntése, hogy ki kapjon segélyt.

Az ülést dr. Somogyi Szilveszter polgármester zárta be, megköszönve Andor államtitkárnak, hogy személyes közreműködésével elősegíti a szegedi munkapiac javulását.

Dr. Tóth Béla — főjegyző.

Három óra. A városháza környéke hirtelen benépesedik. Ismerős arcok bukkannak elő a mellékutcákból, jókedvű városatyák. Csopordokba verődnek a kapu előtt és hangosan tárgyalják az eshetőségeket: ki lesz a főjegyző. Két név hallatszik csak, Gadl Endre kulturszénátor neve és dr. Tóth Béla helyettes főjegyzőé. A többiek közül kevés szó esik. Nyilvánvaló, hogy erős harc lesz, amelynek kimenetele teljesen bizonytalan. Jönnek a kortések. Barátok, rokonok, klubtársak, tisztviselők, akiknek új haladási lehetőséget kínál egyik, vagy másik jelölt megválasztása. Szavazólapok lebegnek a kezekben és megindul a hajtóvadászat a voksokért. Kipirult arcú hölgyek ágáinak a legkifortatottabban. Érdekes, hogy az öregedő szenátornak van a legtöbb nőkörtése, míg a fiatal helyettes főjegyzőért leginkább férfiak hadakoznak.

Félnégy. A forgalom a közgyűlési terem bejárata köré sűrűsödik. A kortések sorfalat állnak a lépcsőfeljáróban és kézről-kézre adják az érkező városatyákat. Percről-percre nő az izgalom. A folyosó keramikockái fehérlenek a bőkezűen elszórt szavazólapoktól.

Négy óra. A közgyűlési terem zsúfolt. Minden városatyája ott van. A karzatok roskadoznak. Senki sem ül a helyén, mindenki korteskodik. Az óvatos-

sabbak nem vallanak színt. Mindenkinek megígérnek mindent és mellényük egyik zsebébe dugják Gadl Endre szavazólapját, a másikba Tóth Bélaét, a harmadikba Hegedűs Antalét és — ha van mellényükön negyedik zseb is — abba Bárdoss Béla neve kerül.

Négy óra tíz perc. Kormányos Benő odaplántálja magát az einöki emelvény mellé. Szorosan, hogy el ne sodorja az általános kavargás, kezében összehajtott ívet lobogtat és büszkén hirdeti mindenkinek, hogy mi a szándéka.

Főkiáltással nem választunk máma. Itt a névszerinti titkosat kérő iv, rajta a husz aláírás, átadom a főispánnak, mihelyt az ülést megnyitja. Tóth Béla lesz a főjegyző.

Valaki tréfásan figyelmezteti az óvatos Kormányost.

Vigyázzon Benő bácsi, mert a tapasztalat azt mutatja, hogy kárlehetetlenül elbukik, akit maga partfogol.

Nem bukkat el — jelenti ki Kormányos Benő, — fogadtam rá, borba, meg kell nyernem, mert szomszjas vagyok.

Berzenczey Domokos is sorra járja a bizottsági tagokat. Akik messziről nézik, azt hiszik, hogy korteskodik valamelyik pályázó mellett. De a látszat csal. Berzenczey korteskodik ugyan, de nem a főjegyző-jelöltek mellett. Kezében egy előfizetési felhívás. Móríc Pál új könyvére, a Magyar sirámok-ra gyűjt kuncsaftokat — nagyon szép sikerrel. A választás izgalmaiban könnyen nyílnak a